

kommet frem, at man snarere burde anvende Mandskab af sidste Hold, altsaa fra Aargangen 1918. Jeg tror, at de to Muligheder staar omtrent lige overfor hinanden. Aargangen 1918 har haft samme Tjenestetid som det tilsvarende Hold, der var Tale om af Aargangen 1919, og man kan omtrent lige saa godt tage det ene Hold som det andet. I begge Tilfælde vil der være Tale om nogle Befalingsmandselever og tillige maa-ske noget særligt uddannet Mandskab ogsaa fra andre Hold.

Dette er den ene Hovedbestemmelse i Lovforslaget. Den anden Hovedbestemmelse gaar ud paa at bemyndige Forsvarsministeren til i 1920 ved Fodfolksregimenterne at lade uddanne Mandskab i ringere Antal end fastsat i Hærloven af 1909, dog saaledes, at Formindskeelsen ikke maa overskride Halvdelen af de 7900 Mand, der efter Loven skal indkaldes dertil. Herom har der paa Forhaand været ført adskillige Forhandlinger. Jeg for mit Vedkommende havde ønsket, at Bemyndigelsen ogsaa skulde udstrækkes til de særlige Vaaben. Det vilde derved komme til at dreje sig om en noget større Styrke, og ganske vist er det Antal Mand, Loven nu omfatter, større end den Del, der er gledet ud ved den Modstand, de oprindelige Forslag derom mødte, men til Gengæld er det saaledes, at de, der gives Bemyndigelse til at unnlade at indkalde, er den Del af vort Mandskab, som er kortest Tid inde, og derfor betyder hver Mand af de andre i Udgift for Staten mere end hver Mand af den Styrke, der her er Tale om. Det viste sig imidlertid, at der ikke kunde opnaas den fornødne Tilslutning til en Indskrænkning, der gik udover Fodfolksregimenterne, og derfor blev Lovforslaget begrænset til disse, idet det jo var af Betydning, at Lovforslaget hurtigt gennemførtes her i Rigsdagen. Jeg skal tilføje, at den almindelige Begrundelse for dette ikke er Hensynet til den kommende Ordning af vort Militærvæsen, men er den Baggrund, der findes i Begivenhederne i Sikringsstyrketiden, idet der i denne er uddannet betydeligt udover det Antal Mand, der efter de regelmæssige Forhold skulde være uddannet. Og allerede i den Tid havde man i hver af de Love, der gav Bemyndigelse dertil, en Bemyndigelse til at foretage Indskrænkning i det følgende Aars Mandskabsuddannelse. Den blev benyttet i Fjor, den er nu udløbet, og det kan da for saa vidt siges, at det er den, der bliver fornyet ved Gennemførelsen af den her foreslaaede Bestemmelse.

Lovforslaget, der har været behandlet først i Militærkommissionen, har jo siden været Genstand for Behandling, ogsaa med Udvalgsbehandling, i Folketinget. Det har vundet Tilslutning fra alle Partier i Folketinget og er enstemmigt vedtaget, og jeg skal da anbefale det til Fremme her i Tinget. Jeg tilføjer, at jeg vilde sætte Pris paa en hurtig Fremme af Lovforslaget, da det baade er af Betydning for det Mandskab, der skal indkaldes, at faa at vide, hvornaar dette skal ske, og i hvilket Omfang dette skal ske, og tillige er af Betydning for Forberedelserne til Besættelsen af de sønderjydske Landsdele, at man har den fornødne Bemyndigelse til at gennemføre dette og ved, under hvilke Vilkaar denne Bemyndigelse bliver givet.

Maegaard: Som den højtærede Forsvarsminister nu har gjort Rede for, omfatter Lovforslaget forskellige Forhold. § 1 omhandler en Afgivelse fra de Indkaldelser, som er fastsatte i Hærloven af 1909. Der er i denne Hærlov fastsat forskellige Bestemmelser med Hensyn til Indkaldelser, men af en saadan Art, som angaar, om jeg saa maa sige, ordinære Indkaldelser, nemlig Indkaldelser af rent uddannelsesmæssig Karakter eller af Hensyn til ydre Uroligheder, saasom Mobilisering eller Indkaldelser til Sikringsstyrken. Det, der her foreslaas, er en yderligere Indkaldelse, en i højeste Grad ekstraordinær Indkaldelse, idet disse Styrker, som den højtærede Forsvarsminister omtalte, skal forrette Tjeneste nede i Sønderjylland. Det drejer sig ikke om en Indkaldelse, der har noget med militær Uddannelse eller med Fremme af et andet militært Formaal at gøre, men Hensigten med Indkaldelsen er, at Styrken skal optræde ligefrem som Politistyrke i Sønderjylland, skal afløse den Militærstyrke, som de allierede Magter har sendt til Sønderjylland under Afstemningen og den følgende Tid derefter. Vi fra vor Side anbefaler denne Del af Lovforslaget som ogsaa den øvrige Del. Men vi henstiller til den højtærede Forsvarsminister at være opmærksom paa denne særlige Form for Indkaldelse og den særlige Brug, der skal gøres af det indkaldte Mandskab. Vi har lagt Mærke til i den seneste Tid, at Forholdene i Sønderjylland ikke er særlig rolige, og det vil derfor have overordentlig stor Betydning, at det Mandskab, der indkaldes og sendes derned, er af en saadan Art, at ikke alene Sønderjyderne, men ogsaa vi herhjemme i det ældre Danmark, om man maa sige saaledes, kan faa Glæde og Fornøjelse af den Sendelse, og at det bliver et Mandskab, som